

PHƯƠNG PHÁP PHÂN BỐ GIỚI HẠN TRẠNG THÁI RÒNG MỞ RỘNG CHO CÁC CHI NHÁNH NGÂN HÀNG

TS. Hồ Diệu*

Giao dịch kinh doanh ngoại tệ là hoạt động có rủi ro cao, vì vậy chỉ có các chi nhánh có đội ngũ nhân sự tốt mới được ủy quyền thực hiện chức năng này và chỉ được phép thực hiện trong một giới hạn do ngân hàng quyết định.

Các ngân hàng có thể quy định giới hạn vị thế ngoại tệ ròng bằng hoặc thấp hơn mức do Ngân hàng Nhà nước quy định (30%). Tuy nhiên giới hạn cho mỗi chi nhánh có thể thấp hơn hoặc cao hơn mức chung cho toàn bộ ngân hàng. Việc xác định mức này cho mỗi chi nhánh phụ thuộc đặc điểm huy động và cho vay bằng ngoại tệ và năng lực quản trị rủi ro ngoại hối của mỗi chi nhánh ngân hàng.

Ví dụ 1: Vị thế ngoại tệ của Ngân hàng A và các chi nhánh như sau: (Bảng 1, bảng 2)

BẢNG 1 : VỊ THẾ NGOẠI TỆ CỦA NGÂN HÀNG, 01/01/2004

Đơn vị: tỷ đồng

Tài sản		Nợ vao	
Loại tiền	Số tiền	Loại tiền	Số tiền
VND	12.188	VND	11.828
USD	2.812	USD	3.172
Tổng cộng	15.000	Tổng cộng	15.000

BẢNG 2 : VỊ THẾ NGOẠI TỆ CỦA CÁC CHI NHÁNH NGÂN HÀNG, 01/01/2004

Đơn vị: tỷ đồng

Cơ sở kinh doanh	Tài sản	Nợ vao
Số giao dịch	1.270	1.570
1	578	638
2	325	325
3	375	375
4	264	264
Tổng cộng	2.812	3.172

Từ ví dụ 1 trạng thái ngoại hối của Ngân hàng A như sau:

$$\frac{(2.812 - 3.172)}{1.200} = -0,3$$

Theo quy định hiện nay, tổng trưởng thế hoặc tổng đoán thế chia cho vốn tự có tối đa bằng 30%. Như vậy Ngân hàng A đã tuân thủ quy định của Nhà nước. Tuy nhiên giao dịch ngoại tệ thường xuyên xảy ra, từ đó làm thay đổi trạng thái ngoại hối. Có hai loại giao dịch ngoại hối của các chi nhánh ngân hàng:

- Giao dịch ngoại hối giữa các đơn vị của một ngân hàng. Trong trường hợp này trạng thái ngoại hối của các chi nhánh thay đổi, nhưng trạng thái ngoại hối của toàn bộ ngân hàng không thay đổi. Trên thực tế giao dịch ngoại hối trong nội bộ ngân hàng được thực hiện qua cơ chế điều hòa của hội sở.

- Giao dịch ngoại hối giữa chi nhánh ngân hàng với các ngân hàng, tổ chức và cá nhân khác. Trong trường hợp này trạng thái ngoại hối của chi nhánh tham gia giao dịch và của toàn bộ ngân hàng đều thay đổi.

Giả sử chi nhánh 1 bán ngoại tệ cho khách hàng tương đương 20 tỷ đồng, trong trường hợp này tài sản USD của chi nhánh 1 giảm 20 tỷ, còn lại 558 tỷ và của Ngân hàng A còn lại 2.792 tỷ đồng.

PHƯƠNG PHÁP PHÂN BỐ:

Có hai phương pháp quản lý ngoại hối: Phương pháp quản lý tập trung và phương pháp phân quyền cho các chi nhánh. Đối với phương pháp phân quyền đòi hỏi ngân hàng phải tiến hành phân bổ giới hạn trạng thái ngoại hối ròng mở rộng cho các chi nhánh.

Trường Đại học Ngân hàng Tp. HCM (*)

